

Tuesday — Saturday 12 — 6 PM

Rue Isidore Verheyden 2

1050 Brussels, Belgium

+32 (0)2 512 92 95

info@albertbaronian.com

www.albertbaronian.com

Persmededeling

Patrick Carpentier For how much longer

17 maart 2017 — 15 april 2017

*Op 't midden van ons levenspad gekomen,
kwam ik bij zinnen in een donker woud
want ik had niet de rechte weg genomen
Divina Commedia, Inferno – Zang I, Dante*

*“A thousand wasted hours a day
Just to feel my heart for a second.
A thousand hours just thrown away
Just to feel my heart for a second.
For how much longer can I howl into this wind ?”
A Thousand Hours, The Cure*

Albert Baronian heeft het genoegen de tentoonstelling van **Patrick Carpentier**, getiteld « *For how much longer* », aan te kondigen.

In 2013 maakte ik een beeld dat symbool zou staan voor mijn artistieke productie. Waarin de verdwijning, de afwezigheid en de overdracht, fundamentele thema's van een uitvoering, geconcentreerd worden in een buitengewoon minimalistisch voorwerp. Ik heb Timeline (goud, 27 x 0,2 x 0,2 cm) gecreëerd op basis van juwelen die ik had geërfd van mijn moeder.

Ze werden gesmolten en vervolgens uitgerekt tot een lengte die werd bepaald door de hoeveelheid beschikbaar materiaal.

Deze fijne gouden lijn, de elementaire uitdrukking van een leven, legde de grondslag voor een steeds hardnekkiger streven om een anders-zijn te ontwikkelen dat tegelijk vragen stelt rond zijn individuele en collectieve karakter.

Sindsdien ben ik de tijd blijven vertellen. In het besef dat een onomkeerbaar aftellen is ingezet. De dood wordt reëel. Het is een totale bewustwording. Er wordt een

A³Baronian

onderwerp aangekondigd waarvan de leeftijd integraal deel uitmaakt. Een tijdspunt, een initiatie, een ontdekking: ik ben sterfelijk. Want tot dan toe was onsterfelijk zijn een natuurlijk gevoel.

We moeten het gebruik van de tijd dus durven in de ogen te kijken.

Deze installatie biedt een ongewone interpretatie van de tijd die verdwijnt. Het uitgangspunt wordt hier gemanipuleerd, omgevormd tot een heen-en-weerbeweging, die zowel wordt geïnspireerd door het eerste vers van de *Divina Commedia* van Dante als door *A Thousand Hours*, een nummer uit het romantische repertoire van de Britse groep The Cure.

Het universum dat eruit voortkomt, is er één van duistere spanningen, bestaande uit niet-spectaculaire variaties. Waarin de spiegeleffecten de voorkeur krijgen boven een specifiek motief en een organisatie de voorkeur krijgt boven een betekenis. In een poging tot verschil, een orde in de nuance, een verschuiving naar de abstractie.